

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

19 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte – Petru Ursache,

Judecătorii – Petru Moraru, Ghenadie Nicolaev, Vladimir Timofti și Nadejda Toma

a judecat fără citarea părților, recursul ordinar, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 septembrie 2015, declarat de inculpata

Loziuc Tatiana Victor, născută la 06 noiembrie 1981, originară s. Costești, r-nul Rîșcani, domiciliată or. Rîșcani, str. Trandafirilor 25B, ap. 27.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 04.09.2013 - 27.05.2014;

Instanța de apel: 13.06.2014 - 30.09.2015;

Instanța de recurs: 22.12.2015 - 19.04.2016.

A CONSTATAT:

1. Prin sentința Judecătoriei Rîșcani din 27 mai 2014, Tatiana Loziuc a fost achitată de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

2. De către organul de urmărire penală, Tatiana Loziuc a fost învinuită pentru faptul, că ea, activînd în funcția de ofițer superior de investigație al Biroului Căutare al Serviciului Poliției Criminale a Secției Investigații Infracțiuni a Inspectoratului de Poliție Rîșcani al Inspectoratului General de Poliție al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, transferată în această funcție în baza ordinului Inspectorului General șef al Inspectoratului General de Poliție al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova nr. 27 EF din 06 martie 2013, fiindu-i acordate în conformitate cu fișa de post aprobată la 24 decembrie 2010, atribuții de exercitare a măsurilor de prevenire, curmare, descoperire a infracțiunilor, combaterea cărora ține de competența poliției criminale, căutarea persoanelor care se eschivează de la răspunderea penală, dispărute fără veste și identificarea cadavrelor, de îndeplinire completă și calitativă a măsurilor operative de investigații, exercitarea activității de supraveghere și control operativ în teritoriul deservit; de desfășurare a acțiunilor de investigații orientate la prevenirea, curmarea, descoperirea infracțiunilor și căutarea persoanelor ce se eschivează de organele de urmărire penală, judecată și alte organe de drept,

persoanelor dispărute, identificarea cadavrelor și persoanelor cu identitate necunoscută precum și a altor persoane, stabilirea locului de aflare al cărora ține de competența poliției criminale, etc., fiind astfel persoană publică, obligată în baza art. 26 din Legea nr. 320 din 27 decembrie 2012 „Cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului”, să respecte cu strictețe drepturile, libertățile omului și demnitatea umană, să aibă comportament demn și respectuos pentru persoane, o atitudine fermă față de cei care încalcă legile; să se conducă în exercitarea atribuțiilor de serviciu, de legislație asigurând îndeplinirea sarcinilor ce stau în fața Poliției; să execute la timp și întocmai atribuțiile conform funcției deținute, etc., nerespectând restricțiile impuse de prevederile Legii nr. 90 din 25 aprilie 2008 „Cu privire la prevenirea și combaterea corupției”, pentru a nu comite acțiuni ce pot conduce la folosirea situației de serviciu și a autorității sale în interese personale, de grup sau alte interese decât cele de serviciu, contrar obligațiilor și interdicțiilor impuse de funcția deținută, acționând în mod intenționat și din interes material, începând cu 25 iulie 2013, prin extorcare, a pretins de la Dmitri Gherman, învinuit în cadrul cauzei penale nr. 2013300093 de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal, și aflat în căutare în baza dosarului de căutare nr. 2013300040, mijloace bănești ce nu i se cuvin în sumă de 200 dolari SUA, pentru a împrinde acțiuni ce țin de atribuțiile ei de serviciu, exprimate prin excluderea ultimului din baza de date a persoanelor anunțate în căutare și eliberarea unui document confirmativ în acest sens, care i-ar permite acestuia libera circulație peste frontiera de stat a Republicii Moldova, iar la 30 iulie 2013, aproximativ la ora 12:48, în apropierea cafenelei „Bis Bendrea”, situată pe adresa str. Trandafirilor, or. Rîșcani, personal a primit pentru sine de la cetățeanul Dmitri Gherman mijloacele bănești extorcate în sumă de 200 dolari SUA, care conform cursului valutar oficial stabilit de BNM, la momentul primirii, constituiau echivalentul a 2546,46 lei.

3. Procurorul, a contestat sentința cu apel solicitând casarea acesteia cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de condamnare în baza art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal și stabilirea pedepsei prin aplicarea art. 10 Cod penal, sub formă de închisoare pe un termen de 6 (șase) ani, cu amendă în mărime de 1500 (una mie cinci sute) unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții publice pe un termen de 3 (trei) ani.

În motivarea cerințelor, procurorul a invocat aprecierea neobiectivă de către prima instanță a declarațiilor martorilor Dmitri Gherman și Tatiana Gherman în favoarea achitării inculpatei, menționând că în cazul în care instanța a considerat nedovedit elementul „extorcării”, aceasta urma să dispună reîncadrarea acțiunilor criminale de la alin. (2) lit. c) la alin. (1) art. 324 Cod penal.

Totodată, dispunând achitarea inculpatei din motivul provocării coruperii pasive, instanța urma să verifice dacă ea a fost sau nu victima unei provocări ilicite din partea organului de urmărire penală în baza următoarelor criterii: motivul pentru care s-a dispus organizarea operațiunii în flagrant; natura și rolul participării organului de urmărire penală în fapta săvârșită, precum și natura determinării sau presiunilor din partea organului de urmărire penală, (cauza Edwards și Lewis vs Regatul Unit din 27 octombrie 2004).

Or, în opinia apelantului, organul de urmărire penală nu a avut motive întemeiate în suspectarea inculpatei, decât după prestarea informației de către Dmitri Gherman la 30 iulie 2013, care a depus un denunț în acest sens.

Mai mult, colaboratorii organului de urmărire penală nu s-au implicat și nici nu au intervenit în careva mod la săvârșirea faptei infracționale, întrucât la momentul depunerii denunțului de către Dmitri Gherman, infracțiunea deja era consumată, având un caracter formal, agenții statului intervenind doar în vederea documentării evenimentelor și acțiunilor ce s-au derulat între aceste două persoane.

Sub acest aspect, apelantul a invocat respingerea nejustificată de către prima instanță în calitate de probe, a stenogramelor convorbirilor dintre Dmitri Gherman și Tatiana Loziuc din 30 iulie 2013 potrivit cărora, inculpata este inițiatorul discuției privind eliberarea certificatului privind clasarea dosarelor de căutare, anterior solicitat de Dmitri Gherman.

Procurorul a mai criticat respingerea de către prima instanță a procesului-verbal privind controlul transmiterii banilor, precum și celui de interceptare a înregistrării comunicărilor și imaginilor din 30 iulie 2013, din motivul întocmirii respectivelor acte procesuale de către ofițerul de urmărire penală, dar nu de către ofițerul de investigație, fiind specificat, că măsura specială privind controlul transmiterii banilor extorcați, a fost autorizată în corespundere cu art. 132 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, de către procuror prin ordonanța din 30 iulie 2013, fapt ce permitea ofițerului de urmărire penală să intervină la întocmirea actului procedural, cu atât mai mult, că respectivele acțiuni s-au efectuat cu participarea ofițerului de investigație.

A mai menționat procurorul, că măsurile de investigație privind documentarea cazului, au fost autorizate în corespundere cu art. 132⁴ alin. (3) Cod de procedură penală, de către procurorul anticorupție, fiind îndreptate spre obținerea scopurilor menționate de documentare a eventualei coruperi, fapt pentru care a fost necesară utilizarea mijloacelor tehnice (audio și/sau video) moderne, ulterior legalitatea respectivelor acțiuni fiind autorizată în modul prevăzut de lege de către judecătorul de instrucție, nefiind constatate încălcări a drepturilor și libertăților omului sau depășirii dispozițiilor ordonanței de autorizare a măsurilor de investigații.

Constatarea de către prima instanță a nerespectării de către organul de urmărire penală a dispozițiilor art. 130 alin. (3) Cod de procedură penală, în cadrul efectuării percheziției corporale a Tatiane Loziuc, a fost caracterizată de procuror ca neîntemeiată, menționând, că procedura respectivă nu a fost necesară, odată ce inculpata a predat benevol mijloacele bănești.

În opinia apelantului, la soluționarea speței, prima instanță nu a ținut cont de atribuțiile funcționale a inculpatei incluse în fișa de post a ofițerului superior de investigație al Biroului Căutare al Serviciului Poliției Criminale a Secției Investigații Infracțiuni a Inspectoratului de Poliție Rîșcani al Inspectoratului General de Poliție al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, aprobată la 24 decembrie 2010, potrivit căreia inculpata era abilitată cu atribuții de exercitare a măsurilor de căutare a persoanelor ce se eschivează de la răspunderea penală, de desfășurare a acțiunilor de investigații orientate la prevenirea, curmarea, descoperirea infracțiunilor și căutarea persoanelor ce se eschivează de organele de urmărire penală, judecată și alte organe de

drept și conform ordinului MAI 014, ultima era responsabilă de intentarea și clasarea dosarelor de căutare a infractorilor, fapt confirmat și de martorul Alexandru Guznac.

De altfel, partea acuzării a mai considerat că prima instanță neîntemeiat a anulat probele prezentate de către învinuire, făcând o interpretare eronată în raport cu speța dată a prevederilor art. 251 alin. (4) Cod de procedură penală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 septembrie 2015, a fost admis apelul procurorului, casată sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Tatiana Loziuc a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal, cu aplicarea art. 10 Cod penal, la 5 (cinci) ani închisoare, cu amendă în mărime de 1000 (una mie) unități convenționale, echivalentul a 20000 (douăzeci mii) lei, cu privarea de dreptul de a exercita funcții publice în organele Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova pe un termen de 3 (trei) ani.

În baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat pentru perioada de probațiune de 3 (trei) ani.

4.1. În motivarea soluției, instanța de apel, cu referire la prevederile art. art. 414 alin. (1), (2), 415 alin. (2/1) Cod de procedură penală și pct. 14.2, 14.7 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 10 din 24 decembrie 2010 „Cu privire la practica examinării cauzelor penale în ordine de apel”, cu modificările ulterioare, a dispus reluarea cercetărilor judecătorești și audierea inculpatei, a martorilor solicitați de acuzare, efectuând cercetarea suplimentară a probatoriului administrat la dosar.

4.2. În urma cercetării materialului probator, instanța de apel a constatat în fapt, că Tatiana Loziuc, activând în funcția de ofițer superior de investigație al Biroului Căutare al Serviciului Poliției Criminale a Secției Investigații Infrațiuni a Inspectoratului de Poliție Rîșcani al Inspectoratului General de Poliție al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, transferată în această funcție în baza ordinului Inspectorului General șef al Inspectoratului General de Poliție al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova nr. 27 EF din 06 martie 2013, fiindu-i acordate în conformitate cu fișa de post aprobată la 24 decembrie 2010, atribuții de exercitare a măsurilor de prevenire, curmare, descoperire a infracțiunilor, combaterea căroră ține de competența poliției criminale, căutarea persoanelor care se eschivează de la răspunderea penală, dispărute fără veste și identificarea cadavrelor, de îndeplinire completă și calitativă a măsurilor operative de investigații, exercitarea activității de supraveghere și control operativ în teritoriul deservit; de desfășurare a acțiunilor de investigații orientate la prevenirea, curmarea, descoperirea infracțiunilor și căutarea persoanelor ce se eschivează de organele de urmărire penală, judecată și alte organe de drept, persoanelor dispărute, identificarea cadavrelor și persoanelor cu identitate necunoscută precum și a altor persoane, stabilirea locului de aflare al căroră ține de competența poliției criminale, etc., fiind astfel persoană publică, obligată în baza art. 26 din Legea nr. 320 din 27 decembrie 2012 „Cu privire la activitatea poliției și statutul polițistului”, să respecte cu strictețe drepturile, libertățile omului și demnitatea umană, să aibă comportament demn și respectuos pentru persoane, o atitudine fermă față de cei care încalcă legile; să se conducă, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, de legislație asigurând îndeplinirea sarcinilor ce stau în fața Poliției; să execute la timp și întocmai atribuțiile conform funcției deținute, etc., nerespectând

restricțiile impuse de prevederile Legii nr. 90 din 25 aprilie 2008 „Cu privire la prevenirea și combaterea corupției”, pentru a nu săvârși acțiuni ce pot conduce la folosirea situației de serviciu și a autorității sale în interese personale, de grup sau alte interese decât cele de serviciu, contrar obligațiilor și interdicțiilor impuse de funcția deținută, acționând în mod intenționat și din interes material, începând cu 25 iulie 2013, prin extorcare, a pretins de la Dmitri Gherman, învinuit în cadrul cauzei penale nr. 2013300093 de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (1) Cod penal, și aflat în căutare în baza dosarului de căutare nr. 2013300040, mijloace bănești ce nu i se cuvin în sumă de 200 dolari SUA, pentru a întreprinde acțiuni ce țin de atribuțiile ei de serviciu, exprimate prin excluderea ultimului din baza de date a persoanelor anunțate în căutare și eliberarea unui document confirmativ în acest sens, ce iar permite libera circulație peste frontiera de stat a Republicii Moldova, la 30 iulie 2013, aproximativ la ora 12:48, în apropierea cafenelei „Bis Bendrea” amplasată pe adresa str. Trandafirilor, or. Rîșcani, personal a primit pentru sine de la cetățeanul nominalizat mijloace bănești extorcate în sumă de 200 dolari SUA, care conform cursului valutar oficial stabilit de BNM, la momentul săvârșirii infracțiunii constituiau echivalentul a 2546,46 lei.

4.3. În argumentarea soluției adoptate, instanța de apel a reținut declarațiile inculpatei Tatiana Loziuc, a martorilor Dmitri Gherman, Tatiana Gherman, Igor Gherasim, Alexandru Guznac, Dmitri Ataman, Igor Cozima, precum și următoarele probe scrise cercetate la examinarea cauzei în ordine de apel: extrasul din ordinul de angajare în organele MAI nr. 27 EF (f. d. 49-51, vol. I); fișa de post a inspectorului superior, aprobată la 24 decembrie 2010 de comisarul IP Rîșcani, V. Moscalu (f. d. 128-131, vol. I), care denotă întrunirea de către inculpata Tatiana Loziuc a caracteristicilor subiectului special al infracțiunii de corupere pasivă, stipulate la art. 123 alin. (2) Cod penal.

La fel, instanța de apel a reținut, că potrivit procesului-verbal din 30 iulie 2013, se atestă primirea de la Dmitri Gherman a denunțului referitor la extorcarea de către Tatiana Loziuc de la el a sumei de 200 doari SUA pentru a-l scoate de la evidență și ai elibera în legătură cu aceasta certificat (f. d. 6, vol. I), el depunând în acest sens și o cerere prin care a solicitat eliberarea mijloacelor bănești în sumă de 200 dolari SUA, extorcați de la el de către Tatiana Loziuc (f. d. 7, vol. I), prezentând în confirmarea identității sale copia buletinului de identitate pe numele său (f. d. 8, vol. I).

Ca urmare, prin ordonanța din 30 iulie 2013 a ofițerului-superior a Direcției Generale Teritoriale „Nord” al Centrului Național Anticorupție, Sergiu Dumanschi în calitate de conducător al grupului, s-a dispus inițierea procedurii de autorizare a măsurilor speciale de investigație (f. d. 8, 10, vol. I), iar prin ordonanța procurorului anticorupție Serghei Gavajuc din 30 iulie 2013, a fost autorizată respectiva măsură de investigație (f. d. 11, vol. I), la aceeași dată fiind întocmit în acest sens procesul-verbal privind controlul transmiterii banilor (f. d. 12-14, vol. I), iar după finisarea respectivei acțiuni, de către procurorul ce a condus urmărirea penală, Lilia Selevestru, a fost adoptată ordonanța cu privire la constatarea legalității măsurii speciale de investigație - controlul transmiterii banilor (f. d. 16, vol. I).

Potrivit ordonanței procurorului anticorupție Serghei Gavajuc din 30 iulie 2013, s-a dispus interceptarea și înregistrarea comunicărilor și a imaginilor (f. d. 18, vol. I),

iar prin ordonanța din aceeași dată a procurorului desemnat pentru conducerea urmăririi penale s-a dispus încetarea măsurilor speciale de investigație (f. d. 20, vol. I), la materialele cauzei fiind anexat procesul-verbal de efectuare a interceptării și înregistrării comunicărilor și a imaginilor din 30 iulie 2013, la care este anexată stenograma discuțiilor ce au avut loc între Dmitri Gherman și Tatiana Loziuc la momentul transmiterii banilor (f. d. 21-23, vol. I) cu transcrierea lor pe un suport aparte a comunicărilor și imaginilor din 30 iulie 2013 (f. d. 25, vol. I), fiind recunoscute în calitate de mijloace materiale de probă.

Ulterior, prin încheierea judecătorului de instrucție din 31 iulie 2013, a fost recunoscută drept legală măsura specială de investigație - interceptarea și înregistrarea comunicărilor și imaginilor între Dmitri Gherman și Tatiana Loziuc, administrate prin procesul-verbal de interceptare și înregistrare a comunicărilor și imaginilor din 30 iulie 2013 (f. d. 28, vol. I).

Concomitent, de la Dmitri Gherman s-a dispus ridicarea porțiunii de hârtie pe care sunt notate datele de contact a Tatiane Loziuc (f. d. 32-33, vol. I), ea fiind examinată, recunoscută și atașată la dosar în calitate de corp delict (f. d. 34-36, vol. I).

Potrivit procesului-verbal din 30 iulie 2013, la momentul reținerii Tatiana Loziuc a predat benevol banii în sumă de 200 dolari SUA și copia buletinului de identitate pe numele lui Dmitri Gherman (f. d. 53-54, vol. I), iar potrivit procesului-verbal din 31 iulie 2013 a fost examinată camera video, model „Sony” cu memorie de tip „Hard disk” ce conține înregistrarea video a acțiunilor de urmărire penală efectuate la 30 iulie 2013, respectiva înregistrare fiind transcrisă pe două suporturi de informație de tip „DVD-R”, model „Titanum”, cu capacitatea memoriei de 4,7 GB (f. d. 66, vol. I), cu recunoașterea și atașarea lor la dosar în calitate de mijloace materiale de probă (f. d. 67, vol. I) și transmiterea spre păstrare (f. d. 68, vol. I).

Conform stenogramei comunicărilor interceptate și înregistrate dintre Dmitri Gherman și Tatiana Loziuc din 30 iulie 2013, s-a constatat, că anume inculpata Tatiana Loziuc este inițiatorul discuției cu privire la certificatul solicitat anterior de către Dmitri Gherman, cu privire la clasarea dosarului de căutare.

Mai mult, comportamentul manifestat de Tatiana Loziuc la momentul reținerii în flagrant, confirmă cunoașterea de către ea a faptului, că împreună cu copia buletinului de identitate, Dmitri Gherman i-a transmis și mijloacele bănești, fapt despre care a comunicat angajaților Centrului Național Anticorupție, aceste împrejurări rezultând din înregistrarea video, anexată la dosar ce a servit obiect de cercetare judecătorească, fiind dat citirii și procesul-verbal de reținere.

De rând cu aceasta, în aceeași zi de la bănuita Tatiana Loziuc în prezența apărătorului Vitalie Cucuș, a fost ridicat certificatul cu nr. 5549 din 29 iulie 2013, referitor la încetarea procedurii de căutare a lui Dmitri Gherman și clasarea în acest sens a dosarului de căutare (f. d. 60-61, vol. I), cu vizionarea lui, (f. d. 62-63, vol. I) și atașarea la materialele cauzei penale în calitate de mijloc material de probă (f. d. 65 vol. I).

La fel, la materialele cauzei penale a fost anexată ordonanța de anunțare în căutare a învinutului Dmitri Gherman din 02 iulie 2013 (f. d. 73, vol. I); ordonanța de punere a acestuia sub învinuire din 14 iunie 2013 (f. d. 78, vol. I), precum și răspunsul

IP Rîșcani din 19 și 20 august 2013 cu privire la intentarea și clasarea dosarului de căutare nr. 2013300040 (f. d. 132, 134, vol. I).

De către instanța de apel a fost reținut și raportul de expertiză nr. 1320-1321 din 05 mai 2013, potrivit căruia pe cele două bancnote cu nominalul de 100 dolari SUA fiecare, prezentate la examinare cu inscripția specială „MITA CCCEC” și depuneri, iar pe tamponanele de vată cu care s-au prelucrat mâinile Tatiane Loziuc și copia buletinului de identitate a lui Dmitri Gherman s-au depistat urme de substanță specială, substanța specială fiind colectată de pe mâinile Tatiane Loziuc, de pe copia buletinului de identitate a lui Dmitri Gherman, care corespund după luminiscentă și conținutul chimic cu substanța specială cu care au fost marcate bancnotele (f. d. 88-95, vol. I), respectivele obiecte fiind examinate la 16 septembrie 2013 (f. d. 97, vol. I), recunoscute și atașate la dosar în calitate de mijloace materiale de probă (f. d. 98, vol. I).

La cauza penală au mai fost anexate: rata cursului valutar de schimb la data săvârșirii faptei 30 iulie 2013 (f. d. 101-102, vol. I), caracteristica inculpatei (f. d. 42-45, vol. I), inclusiv copiile certificatelor de naștere a copiilor acesteia Nicoleta Loziuc și Andrei Loziuc (f. d. 118-119, vol. I).

La stabilirea vinovăției inculpatei, instanța de apel a reținut ca fiind relevante și explicațiile date în Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 11 din 22 decembrie 2014 „Cu privire la aplicarea legislației referitoare la răspunderea penală pentru infracțiunile de corupție”.

A mai menționat instanța de apel, că potrivit doctrinei penale varianta-tip a infracțiunii de corupere pasivă, stipulată la art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal, se manifestă prin extorcarea, personal sau prin mijlocitor, de către o persoană publică sau de către o persoană publică străină, de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, pentru a îndeplini sau nu, ori pentru a întârzia sau a grăbi îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale sau contrar acestei.

În esență coruperea pasivă reprezintă folosirea abuzivă a puterii publice, în scopul satisfacerii unor interese personale sau de grup, fiind un viciu al societății ea favorizează interesele unor particulari, afectând interese colective prin însușirea, denaturarea și folosirea resurselor publice în interes personal prin ocuparea unor funcții publice luându-se în considerație nu profesionalismul, ci relațiile preferențiale pe calea eludării normelor legale. În interesul larg, ea poate fi privită ca un abuz de influență având tangență cu prevederile art. 327 Cod penal, însă ținându-se cont de faptul, că cele două norme se află într-o concurență dintre „parte” și „întreg”, în corespundere cu art. 16 Cod penal, se va aplica norma specială, cea prevăzută de art. 324 Cod penal.

În contextul normei vizate, este necesar ca remunerarea ilicită să constituie un contraechivalent al conduitei pe care persoana publică se angajează s-o aibă, adică al îndeplinirii sau neîndeplinirii, întârzierii sau grăbirii îndeplinirii unei acțiuni în exercitarea funcției sale contrar acestei, or dacă acceptarea acestei remunerări nu are titlu de contraechivalent al conduitei pe care aceasta se angajează s-o aibă, atunci cele comise nu constituie infracțiune de „corupere pasivă” ci o altă faptă, cum ar fi art. 327 Cod penal.

Latura obiectivă a infracțiunii specificate la art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal, constă în fapta prejudiciabilă exprimată prin extorcare, personal sau prin mijlocitor, de bunuri și servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă ce nu i se cuvin persoanei publice, pentru ea sau pentru o altă persoană, una din cele trei modalități faptice de extorcare fiind punerea victimei într-o situație care o impune să-i transmită făptuitorului remunerația ilicită pentru a preîntâmpina producerea efectelor nefaste pentru interesele legitime ale victimei, pentru calificare la norma vizată nefiind important dacă extorcarea se realizează direct, de către făptuitor însuși sau indirect prin intermediul altei persoane, care poate fi trasă la răspundere pentru mijlocire ca complice al infracțiunii.

Ea se realizează prin intenție directă, motivul fiind interesul material sau năzuința de a obține avantaje nepatrimoniale, iar scopul fiind desemnat prin sintagma „pentru a îndeplini sau a nu, ori pentru a întârzia sau a grăbi îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale contrar acestei”.

Raportând aspectele enunțate la circumstanțele cauzei, instanța de apel a conchis, că remunerarea ilicită pe care inculpata a pretins-o prin extorcare de la Dmitri Gherman, era în dependență de obligațiile ei funcționale pe care urma să le exercite, prin transmiterea către statist a materialului ce atestă încetarea procedurii de căutare a respectivei persoane, în vederea excluderii lui din baza de date a persoanelor anunțate în căutare cu eliberarea în acest sens a certificatului confirmativ ce ar permite acestuia libera circulație peste Frontiera de Stat a Republicii Moldova, care de altfel, deși urma potrivit lui Alexandru Guznac să fi fost semnat de el nemijlocit, a fost semnat din motive necunoscute de către Inspectorul șef al IP Rîșcani.

Instanța de apel a menționat, că elementul extorcării și-a găsit confirmare prin acțiunile întreprinse de către inculpată privind contactarea telefonică a lui Dmitri Gherman, sub pretextul prezentării copiei buletinului de identitate, deși scopul său era îndreptat spre determinarea acestuia la transmiterea sumei pretinse de 200 dolari SUA.

La acest aspect instanța de apel menționând, că potrivit declarațiilor lui Dmitri Gherman, discuția referitor la suma pretinsă, a inițiat-o însăși inculpata, el propunându-i suma de 100 dolari SUA de la care ea s-a refuzat, pentru a-l determina la transmiterea sumei cerute de 200 dolari SUA.

Tot aici, instanța de apel a menționat, că infracțiunile de corupere nu se săvârșesc în public, fapt ce determină lipsa a careva martori ce ar putea confirma faptele menționate de Dmitri Gherman, pe când adresarea nemijlocită a acestuia la Centrul Național Anticorupție denotă temeinicia celor relatate de el.

De altfel, infracțiunea de corupere pasivă, fiind una formală, s-a consumat în cazul din speță, odată cu pretinderea de către inculpată de la Dmitri Gherman a pretinsei sume de 200 dolari SUA, primirea de facto a respectivei sume, neinfluențând încadrarea juridică a acțiunilor criminale.

Prin urmare, instanța de apel a constatat neobiectivitatea soluției primei instanțe privind achitarea inculpatei, precum și netemeinicia argumentului invocat de apărare referitor la pretinsa ei provocare la săvârșirea coruperii pasive, or în acțiunile întreprinse de inculpată, care acționând în limita obligațiilor funcționale și punându-l pe Dmitri Gherman în situația ce l-a determinat la transmiterea remunerării ilicite, în

vederea excluderii ultimului din baza de date a persoanelor anunțate în căutare și eliberarea unui document confirmativ în acest sens, ea și-a realizat scopul urmărit, ce se înglobează la componența normei vizate, urmând a fi reținut și faptul, că până la cazul dat, cei doi nu s-au cunoscut și nu se aflau în careva relații ostile, ce l-ar fi determinat să se răzbune pe ea.

Mai mult, la Centrul Național Anticorupție, acesta s-a adresat când fapta pretinderii remunerării ilicite deja a fost consumată, ba chiar se începuse extorcarea acesteia din partea inculpatei, ceea ce determină netemeinicia concluziei privind existența unei provocări, organele anticorupție implicându-se doar pentru documentarea cazului.

În același context, instanța de apel a stabilit netemeinicia respingerii de către prima instanță a procesului-verbal privind controlul transiterii banilor, precum și celui de interceptare a înregistrării comunicărilor și imaginilor din 30 iulie 2013, din motivul întocmirii respectivelor acte procesuale de către ofițerul de urmărire penală, dar nu de către ofițerul de investigație, or în cazul dat măsura specială privind controlul transiterii banilor extorcați, a fost autorizată în corespundere cu art. 132 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, de către procuror prin ordonanța din 30 iulie 2013, fapt ce permitea ofițerului de urmărire penală să intervină la întocmirea actului procedural, cu atât mai mult, că respectivele acțiuni s-au efectuat cu participarea ofițerului de investigație.

Totodată, instanța de apel a reținut, că măsurile de investigații privind documentarea cazului, au fost autorizate în corespundere cu art. 132⁴ alin. (3) Cod de procedură penală, de către procurorul anticorupție, fiind îndreptate spre obținerea scopurilor menționate de documentare a eventualei coruperi, fapt pentru care a fost necesară utilizarea mijloacelor tehnice (audio și/sau video) moderne, ulterior legalitatea respectivelor acțiuni fiind autorizată în modul prevăzut de lege de către judecătorul de instrucție, nefiind constatate încălcări a drepturilor și libertăților omului sau depășirii dispozițiilor ordonanței de autorizare a măsurilor de investigații.

În ce privește constatarea privind nerespectarea de către organul de urmărire penală a dispozițiilor art. 130 alin. (3) Cod de procedură penală, în cadrul efectuării percheziției corporale a Tatiane Loziuc, instanța de apel a reținut, că ultima a predat benevol mijloacele bănești, ceea ce a exclus necesitatea efectuării percheziției corporale.

De asemenea, instanța de apel a reținut ca fiind întemeiată opinia părții acuzării, precum că prima instanță nu a ținut cont de atribuțiile funcționale a inculpatei incluse în fișa de post a ofițerului superior de investigație al Biroului Căutare al Serviciului Poliției Criminale a Secției Investigații Infraționi a Inspectoratului de Poliție Rîșcani al Inspectoratului General de Poliție al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, aprobată la 24 decembrie 2010, potrivit cărei inculpata era abilitată cu atribuții de exercitare a măsurilor de căutare a persoanelor ce se eschivează de la răspunderea penală, de desfășurare a acțiunilor de investigații orientate la prevenirea, curmarea, descoperirea infraționilor și căutarea persoanelor ce se eschivează de organele de urmărire penală, judecată și alte organe de drept și conform ordinului MAI 014, era responsabilă de intentarea și clasarea dosarelor de căutare a infractorilor penali, fapt confirmat și de martorul Alexandru Guznac, potrivit căruia efectul de

scoatere a persoanei din baza de căutare o are ordonanța de clasare a dosarului de căutare emisă de Tatiana Loziuc, aprobată de el, ce se transmite statisticului în vederea introducerii respectivelor date în baza de căutare, după care persoana se consideră scoasă din căutare. Totodată, certificatul prin care se confirmă faptul dat nu este obligatoriu, urmând a fi eliberat la solicitarea persoanei, el fiind întocmit de Tatiana Loziuc, dar semnat în exclusivitate de el sau comisar.

Cât privește poziția primei instanțe cu privire la nulitatea probelor prezentate de către partea acuzării și anume a procesului-verbal de efectuare a interceptării și înregistrării comunicărilor și a imaginilor din 30 iulie 2013, instanța de apel a menționat, că în contextul art. 251 alin. (4) Cod de procedură penală, încălcarea oricărei alte prevederi legale decât cele prevăzute la alin. (2) a respectivei norme, atrage nulitatea actului, dacă a fost invocată în cursul efectuării acțiunii - când partea este prezentă, sau la finisarea urmăririi penale, când partea i-a cunoștință cu materialele cauzei, sau în instanța de judecată, când partea a fost absentă la efectuarea acțiunii procesuale, precum și în cazul în care proba este prezentată nemijlocit în instanță.

La caz, însă careva obiecții asupra legalității actelor procesuale, n-au fost invocate nici la finisarea acțiunii procesuale și nici la finele urmăririi penale, partea apărării nu s-a folosit de dreptul său procesual de a le contesta în ordinea art. 299 Cod de procedură penală, ceea ce în corespundere cu art. 230 Cod de procedură penală, împiedică invocarea lor pe parcursul judecării cauzei.

4.4. La capitoul individualizării pedepsei penale, instanța de apel, cu referire la prevederile art. art. 61, 75 Cod penal, ținând cont de scopul pedepsei penale îndreptat spre restabilirea echității sociale, fiind un remediu de luptă cu elementul antisocial cum este corupția în rândurile organelor statale, urmărind rolul corectării celui vinovat, întru prevenirea continuării activității criminale atât de către el, cât și de alte persoane, de criteriile generale de individualizare a pedepsei penale, cum sunt: gravitatea faptelor imputate ce fac parte din categoria infracțiunilor grave, caracterul lor prejudiciabil și pericolul pentru societate; personalitatea inculpatei care anterior nu a fost trasă la răspundere penală, Tatiana Loziuc fiind caracterizată în exclusivitate pozitiv atât la locul de muncă cât și la locul de trai, având la întreținere doi copii minori, fapt pentru care s-a constatat posibilitatea aplicării în privința ei a dispozițiilor art. 90 Cod penal, cu aplicarea prevederilor art. 10 Cod penal.

5. Inculpata Tatiana Loziuc, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală a contestat decizia instanței de apel cu recurs ordinar, solicitând casarea acesteia cu menținerea sentinței de achitare.

Sub aspectul pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, - hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, recurentul menționează, că decizia de condamnare se întemeiază exclusiv pe declarațiile martorilor Dmitri Gherman și Tatiana Gherman, însă aceste declarații nu au fost nemijlocit cercetate în instanța de apel, contrar prevederilor art. 415 alin. (2¹) Cod de procedură penală.

Invocă recurentul, că în cadrul judecării apelului a fost admis demersul părții acuzării cu privire la reluarea cercetării judecătorești și audierea martorilor, ulterior, în ședința de judecată din 09 aprilie 2015, procurorul participant a renunțat la

respectiv probe, iar cercetarea judecătorească a continuat până la 30 septembrie 2015, fără a reveni asupra acestei chestiuni.

Totodată susține, că instanța de apel nu a motivat respingerea declarațiilor inculpatei prin care a explicat situația de fapt cu privire la încetarea procedurii de căutare în privința lui Dmitri Gherman, lipsa unor atribuții față de situația acestuia după prezentarea sa inițiatorului procedurii de căutare și lipsa acțiunilor de pretindere, extorcare sau primire a mijloacelor bănești.

Sub aspectul neîntrunirii elementelor infracțiunii incriminate, temei pentru recurs prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, inculpata menționează, că în cadrul cercetării judecătorești s-a stabilit cert faptul că dânsa nu a avut careva atribuții profesionale față de circumstanțele conținute în denunț și actul de acuzare.

Menționează, că Dmitri Gherman, în calitate de persoană căutată a fost scoasă din căutare încă la 24 iulie 2013, fapt despre care el a fost informat.

În urma audierii martorului Igor Gherasim s-a confirmat faptul, că martorul-denunțator Dmitri Gherman a fost informat despre încetarea căutării și ulterior, a urmăririi penale.

Prin urmare, este de opinia că depunerea denunțului din partea lui Dmitri Gherman, face parte din șirul de acțiuni intenționate săvârșite de către reprezentanții Centrului Național Anticorupție Bălți pentru provocarea infracțiunii, stabilindu-se că martorul Dmitri Ataman, fiind ofițer de investigații, care a inițiat măsuri speciale de investigații pe dosar, este domiciliat în același bloc și pe aceeași scară cu Dmitri Gherman, aflându-se într-un conflict vădit de interese.

Totodată, conform materialelor de urmărire penală rezultă, că Dmitri Gherman la 30 iulie 2013, depune un denunț, prin care afirmă, că Tatiana Loziuc prin extorcare pretinde suma de 200 dolari SUA pentru a fi exclus din căutare, deși cunoștea cert despre faptul, că acest lucru a fost deja îndeplinit la 24 iulie 2013.

Susține inculpata, că organul de urmărire penală a început urmărirea penală în lipsa unor date obiective, unica acțiune de verificare a caracterului obiectiv ale celor pretinse și conținute în denunț, fiind organizarea operațiunii de flagrant la 30 iulie 2013.

Pe când în intervalul de timp de la 25 iulie 2013 – 30 iulie 2013 nu este înregistrată vreo acțiune activă din partea Tatiane Loziuc în sensul celor declarate de Dmitri Gherman, acesta fiind inițiatorul întâlnirii cu inculpata, inclusiv și la 30 iulie 2013, în cadrul căreia de fapt, a urmărit să-i strecoare mijloacele bănești într-o filă de hârtie.

Remarcă inculpata, că determinarea martorului-denunțator de către organul de urmărire penală de a da bani inculpatei, în lipsa unor date obiective despre pretinderea lor, în scopul constatării acțiunii flagrante de luare de mită, constituie o încălcare a interdicției prevăzute de art. 94 alin. (1) pct. 11) Cod de procedură penală.

Cu privire la pretinsul flagrant din 30 iulie 2013, menționează, că toate acțiunile îndeplinite de către organul de urmărire penală au fost efectuate cu derogări ale normelor procedurale în vigoare.

Astfel, după preluarea denunțului de la Dmitri Gherman, la 30 iulie 2013, ora 12:00, prin procesul-verbal privind controlul transmițerii banilor (f. d. 12, vol. I),

acestui i-au fost înmânați 200 dolari SUA, acțiune care este îndeplinită de către ofițerul de urmărire penală, Sergiu Dumanschi.

Însă, potrivit prevederilor coroborate ale art. art. 132² alin. (1) pct. 2 lit. c), alin. (3), 132⁵, 135 Cod de procedură penală, măsura specială de investigații „controlul transmiterii banilor” este efectuată de către ofițerii de investigații, care cu privire la măsura efectuată întocmesc un proces-verbal, cu consemnarea datelor prevăzute în mod obligatoriu de art. 132⁵ alin. (1).

Relevă recurentul, că din materialele dosarului penal și urmare a audierii martorului Igor Cozima s-a constatat cert, că un asemenea proces-verbal nu a fost îndeplinit.

Totodată, în vederea interceptării convorbirilor dintre Dmitri Gherman și inculpată la 30 iulie 2013, s-a inițiat și o altă măsură specială de investigații - interceptarea și înregistrarea comunicărilor.

Însă, potrivit prevederilor coroborate ale art. art. 132² alin. (1) pct. 1) lit. c), alin. (3), 132⁵, 132⁸ Cod de procedură penală, măsura specială de investigații „interceptarea și înregistrarea comunicărilor” este efectuată de către ofițerii de investigații, care cu privire la măsura efectuată întocmesc un proces-verbal, cu consemnarea datelor prevăzute în mod obligatoriu de art. 132⁵ alin. (1), act care la materialele cauzei nu se regăsește.

Insistă recurentul, că ambele procese-verbale urmau să fie recunoscute nule în baza prevederilor art. 251 alin. (2) Cod de procedură penală, având în vedere faptul că ele au fost întocmite cu încălcarea prevederilor legale după calitatea persoanei.

În privința mijloacelor bănești primite, remarcă că acestea au fost ridicate în urma percheziției corporale realizate simultan cu reținerea inculpatei, percheziție îndeplinită prin derogare de la prevederile art. 130 alin. (3) Cod de procedură penală, lipsind un specialist de același sex cu inculpata.

Totodată, prin vizionarea înregistrărilor video aferente procedurii de reținere, se constată abordarea și intimidarea inculpatei prin apucarea acesteia de mâini, în repetate rânduri, de către ofițerii Centrului Național Anticorupție, care se schimbau cu periodicitate pe parcursul respectivei acțiuni.

Înregistrarea video, aferentă acțiunilor de transmitere de către martorul-denunțator, Dmitri Gherman a mijloacelor bănești, confirmă transmiterea acestora într-o filă de hârtie, ceea ce a exclus observarea acestui fapt de către inculpată, dar și interacțiunea fizică a acesteia din urmă cu mijloacele bănești.

Acest fapt, cumulat cu acțiunile ofițerilor Centrului Național Anticorupție din cadrul reținerii, oferă o explicație mai mult decât plauzibilă a faptului depistării unor particule de substanță specială pe mâinile inculpatei, ca fiind provenite de la interacțiunea intenționată a mâinilor acesteia cu cele ale ofițerilor organului de urmărire penală.

La aspectul provocării și facilitării săvârșirii infracțiunii - art. 94 alin. (1) pct. 11) Cod de procedură penală, menționează, că în virtutea jurisprudenței Curții Europene pentru Drepturile Omului, relevantă prin cauza Ramanascas vs. Lituania, din 05 februarie 2008, organele de urmărire penală sunt acelea care au sarcina de a dovedi inexistența vreunei instigări.

Totodată, ar urma a fi verificată existența unor probe că persoana instigată ar fi săvârșit anterior vreo infracțiune, mai ales de corupție.

Dacă întâlnirile dintre denunțator și inculpat au avut loc la inițiativa primului, aceasta depășește nivelul cercetării pasive a unei activități infracționale.

În sfârșit, există sau nu vreun indice că infracțiunea ar fi fost săvârșită fără intervenția organelor de urmărire penală.

În opinia recurentului, criteriile menționate, care caracterizează o provocare a infracțiunii, sunt prezente și în cauza examinată, ceea ce se confirmă, pe de o parte prin acțiunile de urmărire penală efectuate, iar pe de altă parte și prin declarațiile martorului-denunțator Dmitri Gherman și ale inculpatei.

Consideră că determinarea martorului-denunțator Dmitri Gherman de către organul de urmărire penală de a da bani în scopul constatării acțiunii flagrante de luare de mită, constituie o încălcare a interdicției prevăzute de art. 94 alin. (1) pct. 11) Cod de procedură penală.

6. Procurorul, a prezentat referință pe marginea recursului declarat de inculpată, solicitând respingerea acestuia, din motiv că temeiurile invocate sub aspectul art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, nu au suport juridic, decizia contestată fiind adoptată în corespundere cu prevederile art. art. 414, 417 Cod de procedură penală.

7. Judecând recursul ordinar declarat, în raport cu actele cauzei, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia că acesta urmează a fi respins, ca inadmisibil, din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 434 Cod de procedură penală, judecând recursul declarat împotriva deciziei instanței de apel, Colegiul lărgit al Curții Supreme de Justiție verifică legalitatea hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei ținând seama, după caz, de opinia părților expusă în referință ori în ședință, dacă au participat la ea, și se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în recurs.

În conformitate cu prevederile art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța este în drept să-l respingă, ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, în cazul în care se constată că recursul nu este întemeiat legal (este nefondat). Recursul este nefondat atunci când hotărârea atacată este legală, întemeiată și motivată.

Conform art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în baza temeiurilor stipulate expres în acest articol.

Reieșind din conținutul recursului declarat la caz, Colegiul penal lărgit constată că titularul acestuia invocă temeiurile pentru recurs stipulate la art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, potrivit cărora decizia instanței de apel poate fi atacată cu recurs în cazul în care hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția sau când nu sunt întrunite elementele infracțiunii.

Însă, la judecarea cauzei menționate în ordine de recurs, aceste temeiuri nu și-au găsit confirmare, nefiind prezente erorile de drept consemnate în cererea de recurs.

Astfel, se relevă că, respectând prevederile art. art. 414, 415 alin. (2¹) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul procurorului, a verificat legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform

materialelor din dosar, fiind cercetate suplimentar probele administrate de prima instanță, astfel ajungând la concluzia corectă cu privire la casarea sentinței de achitare și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Tatiana Loziuc a fost recunoscută vinovată și condamnată în baza art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal.

În sensul prevederilor art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus la admiterea apelului declarat, precum și motivele adoptării soluției enunțate.

În acest context, instanța de recurs, menționează că din conținutul deciziei rezultă, că instanța de apel corect a constatat fapta și circumstanțele săvârșirii infracțiunii de către inculpată, descriindu-le în partea descriptivă, ulterior, motivând concluzia de vinovăție a acesteia în baza probelor verificate cu respectarea prevederilor art. art. 100 alin. (4), 101 Cod de procedură penală, astfel ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția Tatiane Loziuc în săvârșirea infracțiunii imputate, fiindu-i stabilită o pedeapsă echitabilă, ținându-se cont de prevederile art. art. 61, 75 Cod penal.

Prin urmare, simplul dezacord al inculpatei cu situația de fapt stabilită de instanța de apel, în alt sens decât cel relatat, nu poate constitui temei de casare a deciziei contestate, la fel cum nu pot fi reținute nici afirmațiile acesteia privind lipsa cărorva atribuții la încetarea procedurii de căutare în privința lui Dmitri Gherman, deoarece instanța de apel corect a specificat, că inculpata Tatiana Loziuc nu a ținut cont de atribuțiile sale funcționale incluse în fișa de post și în ordinul MAI 014, din care rezultă că aceasta era responsabilă de intentarea și clasarea dosarelor de căutare a infractorilor.

În opinia Colegiului penal, sunt neîntemeiate și argumentele recurentului invocate sub aspectul nevinovăției în săvârșirea infracțiunii incriminate, aici fiind necesar a se specifica, că temeiul invocat - „*nu sunt întrunite elementele infracțiunii*” este prezent atunci, când instanța ce a judecat cauza a comis în această parte o eroare de drept, cum ar fi situația prin care în hotărârea judecătorească s-a făcut referire la săvârșirea infracțiunii, dar nu au fost stabilite faptele sau împrejurările de fapt care corespund elementelor constitutive ale infracțiunii respective.

La caz însă, instanța de apel corect a reținut încadrarea juridică a faptelor săvârșite de inculpată, fiind prezente toate elementele componenței de infracțiune prevăzute la art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal.

În acest sens, instanța de apel, cu referire la ordinul de angajare în organele MAI nr. 27 EF și fișa de post a inspectorului superior aprobată la 24 decembrie 2010 de comisarul IP Rîșcani, V. Moscalu, corect a reținut întrunirea de către inculpată a caracteristicilor subiectului special al infracțiunii de corupere pasivă stipulate la art. 123 alin. (2) Cod penal.

Latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 324 alin. (2) lit. c) Cod penal, constă în fapta prejudiciabilă exprimată prin extorcare, personal sau prin mijlocitor, de bunuri și servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă ce nu i se cuvin persoanei publice, pentru ea sau pentru o altă persoană, una din cele trei modalități faptice de extorcare fiind punerea victimei într-o situație care o impune să-i transmită făptuitorului remunerația ilicită pentru a preîntâmpina producerea efectelor nefaste

pentru interesele legitime ale victimei, pentru calificare la norma vizată nefiind important dacă extorcarea se realizează direct, de către făptuitor însuși sau indirect prin intermediul altei persoane, care poate fi trasă la răspundere pentru mijlocire ca complice al infracțiunii.

Latura subiectivă a infracțiunii de corupere pasivă se realizează prin intenție directă, motivul fiind interesul material sau năzuința de a obține avantaje nepatrimoniale, iar scopul fiind desemnat prin sintagma „pentru a îndeplini sau a nu, ori pentru a întârzia sau a grăbi îndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale contrar acestei”.

Totodată, reținând, că infracțiunea de corupere pasivă, este una formală, instanța de apel just a specificat și faptul, că infracțiunea în cazul din speță s-a consumat odată cu pretinderea de către inculpată de la Dmitri Gherman a sumei de 200 dolari SUA, primirea de facto a respectivei sume, neinfluențând încadrarea juridică a acțiunilor criminale.

Astfel, nerecunoașterea vinovăției de către inculpată, nu echivalează cu achitarea acesteia, din moment ce probele pertinente și concludente, analizate în ansamblu, din punct de vedere al coroborării lor, dovedesc cu certitudine vinovăția acesteia în săvârșirea infracțiunii imputate.

Argumentele invocate în recurs privind nulitatea măsurilor speciale de investigații „controlul transmiterii banilor” și „interceptarea și înregistrarea comunicărilor”, au constituit obiect de examinare la judecarea cauzei în instanța de apel și, căroră, instanța le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și expusă în prezenta decizie la **pct. 4.3.**, pe care instanța de recurs o însușește și a cărei reluare nu se mai impune, având în vedere și faptul, că verificând decizia instanței de apel în raport și cu prevederile art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, neidentificând existența și a altor motive care, analizate din oficiu, să ducă la casarea acesteia.

Invocarea nerespectării prevederilor art. 130 alin. (3) Cod de procedură penală, la efectuarea percheziției corporale a Tatiane Loziuc, la fel corect a fost combătută de către instanța de apel prin argumentul, că inculpata a predat benevol mijloacele bănești, fapt ce a exclus necesitatea efectuării percheziției corporale.

În ceea ce privește argumentele inculpatei cu referire la facilitarea săvârșirii infracțiunii de către organul de urmărire penală și martorul-denuțător Dmitri Gherman, instanța de recurs reține drept întemeiate concluziile instanței de apel, că acțiunile întreprinse de inculpată, care fiind în exercițiul atribuțiilor funcționale l-a determinat pe Dmitri Gherman să îi transmită remunerarea ilicită, în vederea excluderii ultimului din baza de date a persoanelor anunțate în căutare și eliberarea unui document confirmativ în acest sens.

Astfel, în speță nu a fost identificată prezența elementului provocării inculpatei de către organul de urmărire penală și nici a criteriilor invocate cu referire la jurisprudența Curții Europene pentru Drepturile Omului, la caz fiind cert că martorul-denuțător, Dmitri Gherman, s-a adresat cu o plângere la Centrul Național Anticorupție, când fapta pretinderii remunerării ilicite deja a fost consumată, organul de urmărire penală fiind implicat doar pentru documentarea cazului.

Față de considerentele expuse, Colegiul penal lărgit constată, că temeiurile invocate de recurent, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursului, nefiind

prezente erorile de drept la care se face trimitere în cererea recurs, prin urmare, hotărârea atacată este legală și întemeiată.

Din considerentele expuse, Colegiul lărgit conchide că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art. art. 414-419 Cod de procedură penală, astfel impunându-se soluția de respingere a acestuia, ca inadmisibil, cu menținerea deciziei instanței de apel.

8. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Respinge, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de inculpata *Loziuc Tatiana Victor*, în propria cauză penală, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 30 septembrie 2015.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 19 mai 2016.

Președinte

Petru Ursache

Judecătorii

Petru Moraru

Ghenadie Nicolaev

Vladimir Timofti

Nadejda Toma